תלמודו בידו

דף ד עמוד ב — קידושין

א] למר בר רב אשי, באיזה אופן "מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא" ?

ב] כיצד סברה הגמרא ללמוד קידושי כסף בקל וחומר מאמה העבריה, וכיצד נדחה ?

ג] מהם שני המקורות לקידושי כסף, ומדוע צריך את שניהם ?

ד] מנין שאשה נקנית בביאה, והאם ניתן ללמוד בקל וחומר מקידושי כסף ?

א] אומרים סברא זו רק כשאין מוצאים דרשה אחרת שניתן לדרוש מאותו פסוק.

ב] **קל וחומר:** ומה אמה עבריה שאינה נקנית לאדון בביאה [שאין קנינה לשם אישות], נקנית לאדון בכסף שנותן לאביה.
אשה שנקנית לבעלה בביאה, כל שכן שתהא נקנית גם בכסף.
[ואף שיבמה נקנית בביאה ולא בכסף, הרי היא גם אינה נקנית בשטר].

דחייה: כסף חשוב באמה שכן נפדית בכסף [בתוך שש שנים], ולכן אף נקנית בכסף.

ג] **1.** "כי יקח איש אשה", ואין קיחה אלא בכסף ככתוב "נתתי הכסף קח ממני".
גם מלמד שהאיש נותן את הכסף לאשה, ולא שהיא תיתן לו ותאמר התקדש לי.

2. "ויצאה חנם אין כסף", אין כסף לאדון ביציאתה אבל יש כסף לאב כשיוצאת ממנו.
גם מלמד שכסף הקידושין הניתן עבור קידושי הנערה, שייך לאביה.

ד] **המקור:** "ובעלה", מלמד שאשה נקנית לבעלה בביאה לשם קידושין.
קל וחומר: ומה יבמה שאינה נקנית ליבם בכסף, ואף על פי כן נקנית בביאה, אשה שנקנית לבעלה בכסף ודאי שתהא נקנית לו גם בביאה.
ונדחה, שמא ביאה קונה רק ביבמה, משום שזקוקה לו ועומדת מחמת קידושי האח, והביאה אינה אלא להשלים את הקשר שביניהם.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו